

Lectio vij.

ET ecce mulier, quæ sanguinis fluxum patiebatur quoddecim annis, accesserit, & tenuit fimbriam vestimenti eius. In Evangelio secundum I. beam scribitur, quod principis filia duodecim annos haberet ætatis. Nota ergo, quod eo tempore hac mulier, id est, Gentium populus coeperit aggregare, quo genus Judæorum crederat. Nisi enim ex comparatione virtutum, vitium non ostenditur.

Lectio ix.

Hæc autem mulier sanguine fluens, non in domo, non in urbe accedit ad Dominum; quia iuxta legem urbibus excludebatur: sed in itinere ambulante Domino: ut dum pergit ad aliam, alia curaretur. Unde dicitur & Apostoli: Vobis quidem oportebat predicari verbum Dei: sed quoniam vos iudicatis indignos salute, transgredimur ad Gentes. Te Deum laudamus. 17.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dicebat enim intra se: Si tetigero fimbriam vestimenti eius tantum, salva ero.

Ad Magnificat, Antiphona.

At Jesus conversus, & videns eam, dixit: Confide filia, fides tua te salvam fecit, alleluia.

Dominica post Pentecosten non possunt esse paucio-

res viginti tribus, neque plures viginti octo. Cum autem festivitate plures vigintiquatuor, tunc post xxij. Dominicanas festivitatem quatuordecimo anno superfluent post Epiphaniam: quæ ad Orientem, Homiliam, & Antiphonas ad Benedictus, & Magnificat, hoc ordine.

Si Dominica post Pentecosten, fuerint xxv. Dominica xxvi. post Pentecosten erit: quæ est. vij. post Epiphaniam.

Si fuerint xxvj. Dominica xxiv. erit: quæ est. iv. post Epiphaniam, & xxv. quæ est. vj.

Si fuerint xxvij. Dominica xxiv. erit: quæ est. iv. post Epiphaniam, & xxvj. quæ est. vj.

Si fuerint xxviii. Dominica xxvi. erit: quæ est. vij. post Epiphaniam, & xxv. quæ est. vj.

Si fuerint xxix. Dominica xxv. erit: quæ est. v. post Epiphaniam, & xxvj. quæ est. vj.

Si fuerint xxx. Dominica xxv. erit: quæ est. v. post Epiphaniam, & xxvj. quæ est. vj.

Si fuerint xxxi. Dominica xxv. erit: quæ est. v. post Epiphaniam, & xxvj. quæ est. vj.

Si fuerint xxxii. Dominica xxv. erit: quæ est. v. post Epiphaniam, & xxvj. quæ est. vj.

Si fuerint xxxiii. Dominica xxv. erit: quæ est. v. post Epiphaniam, & xxvj. quæ est. vj.

Si fuerint xxxiiii. Dominica xxv. erit: quæ est. v. post Epiphaniam, & xxvj. quæ est. vj.

Si fuerint xxxv. Dominica xxv. erit: quæ est. v. post Epiphaniam, & xxvj. quæ est. vj.

Si fuerint xxxvi. Dominica xxv. erit: quæ est. v. post Epiphaniam, & xxvj. quæ est. vj.

Si fuerint xxxvii. Dominica xxv. erit: quæ est. v. post Epiphaniam, & xxvj. quæ est. vj.

Si fuerint xxxviii. Dominica xxv. erit: quæ est. v. post Epiphaniam, & xxvj. quæ est. vj.

Si fuerint xxxix. Dominica xxv. erit: quæ est. v. post Epiphaniam, & xxvj. quæ est. vj.

Si fuerint xl. Dominica xxv. erit: quæ est. v. post Epiphaniam, & xxvj. quæ est. vj.

Si fuerint xli. Dominica xxv. erit: quæ est. v. post Epiphaniam, & xxvj. quæ est. vj.

Si fuerint xlii. Dominica xxv. erit: quæ est. v. post Epiphaniam, & xxvj. quæ est. vj.

Si fuerint xliiii. Dominica xxv. erit: quæ est. v. post Epiphaniam, & xxvj. quæ est. vj.

Si fuerint xliiiii. Dominica xxv. erit: quæ est. v. post Epiphaniam, & xxvj. quæ est. vj.

Si fuerint xlv. Dominica xxv. erit: quæ est. v. post Epiphaniam, & xxvj. quæ est. vj.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 8.

In illo tempore: Cum descendisset Jesus de monte, secuta sunt eum turbae multe: & ecce leprosus veniens, adorabat eum. Et reliqua. Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in cap. 8. Matthæi.

De monte Domino descendente, occurrunt turbae, quia ad altiora ascendere non valuerunt. Et primus ei occurrat leprosus: nequid enim poterat cum lepra tam multiplicem in monte Salvatoris audire sermonem. Et notandum, quod hic primus specialiter curatus sit: secundo, puer Centurionis: tertio, socrus Petri febricis in Capharnaum: quarto loco, qui oblatus sunt ei a demone vexati: quorum spiritus verbo ejiciebatur, quando & omnes male habentes curavit.

Lectio viii.

ET ecce leprosus veniens adorabat eum, dicens. Rectè post predicationem atque doctrinam, signi offertur occasio, ut per virtutem miraculi, præteritum apud audientes sermo firmetur. Domine, si vis, potes me mundare. Qui voluntatem rogat, de virtute non dubitat. Et extendens Jesus

Lectio viii.

manum, tetigit eum, dicens. Volo, mundare. Extendente manum Domino, statim lepra fugit. Simulque consideranda, quam humilis, & sine ne jactantia responsio. Ille dixerat, Si vis: Dominus respondit, Volo. Ille præmissoratus, Potes me mundare: Dominus jungit, & dicit, Mundare. Non ergo, ut plebsque Latinorum putant, iungendum est, & legendum, Volo mundare: sed separatim, ut primum dicat, Volo, deinde imperet, Mundare.

Lectio ix.

ET ait illi Jesus: Vide, nemini dixeris. Vide, vèra quid erat necesse ut sermone jactaret, quod corpore præferèbat! Sed vade, ostende te sacerdoti. Varias ob causas mittit eum ad sacerdotem: primum propter humilitatem; ut sacerdotibus deferre honorem videretur. Erat enim lege præceptum, ut qui mundati fuerant à lepra, offerrent munera sacerdotibus. Deinde, ut mundatum videntes leprosum, aut crederent Salvatori, aut non crederent: si crederent, salvarentur: si non crederent, inexcusabiles forent. Et simul, ne, quod in eo suspèssime criminabantur, legem videretur infringere. Te Deum. 17.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum descendisset Jesus de monte

mon-

mon-

mon-

mon-

mon-

mon-

mon-

mon-

mon-

mon-

mon-

mon-

mon-

mon-

monte, ecce leprosus veniens adorabat eum, dicens: Domine, si vis, potes me mundare: & extendens manum tetigit eum, dicens: Volo mundare. **Ad Magnificat, Antiphona:** Domine, si vis, potes me mundare: & ait Jesus, Volo mundare.

DOMINICA IV.

Quæ superfuit post Epiphaniam.

Oratio.

Deus, qui nos in tantis periculis constitutos, pro humana scis fragilitate non posse subsistere: da nobis salutem mentis & corporis; ut ea, quæ pro peccatis nostris patimur, te adiuvante vincamus. Per Dominum nostrum.

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum.

Lectio vij. Cap. 8. c.

In illo tempore: Ascendit Iesu in naviculam, secuti sunt eum discipuli ejus: & ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navicula operiretur fluctibus, ipse vero dormiebat. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in cap. 8. Mat. huius.

Quoniam signum fecit, quando ascendens navem de Capharnaum, ventis imperavit & mari.

Septimo, quando in regione Gerasenorum deiecit potestatem demonibus in porcos. Septimum, quando ingressus civitatem suam, paralyticum secundum curam in lectulo. Primus enim paralyticus est puer Centurionis.

Lectio viii.

Ipsæ vero dormiebat: & accesserunt ad eum & suscitaverunt eum, dicens: Domine, salva nos. Huius signi typum in Jona legimus, quando ceteris periclitantibus, ipse securus est, & dormit; & suscitatur: & imperio ac sacramento passionis suæ liberat suscitantes. Tunc surgens imperavit ventis & mari. Ex hoc loco intelligimus, quod omnes creaturæ sentiant creatorem. Quas enim increpavit, & quibus imperavit, sentiunt imperantem: non errore hereticorum, qui omnia putant animantia, sed majestate conditoris, quæ apud nos insensibilia, illi sensibilia sunt.

Lectio ix.

Porro homines mirati sunt dicentes: Qualis est hic, quia venti & mare obedierunt ei? Non discipuli, sed nauta, & ceteri qui in nave erant, mirabantur. Sin autem quis contentiose voluerit eos qui mirabantur, fuisse discipulos: respondebimus, recte homines appellari.

pel-

pellatos, qui necdum nove-

rant potentiam Salvatoris.

Te Deum laudamus. 17.

Ad Benedictus, Antiphona:

Ascendente Jesu in naviculam, ecce motus magnus factus est in mari: & suscitaverunt eum discipuli ejus, dicens: Domine, salva nos, perimus.

Ad Magnificat, Antiphona:

Domine, salva nos, perimus impera, & fac Deus tranquillitatem.

DOMINICA V.

Quæ superfuit post Epiphaniam.

Oratio.

Familiam tuam, quæsumus Domine, continua pietate custodi: ut quæ in sola spe gratiæ cælestis inquitur, tua semper protectione muniantur. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum.

Lectio vij. Cap. 13. c.

In illo tempore: Dixit Iesus turbis parabolam hanc: Simile factum est regnum cælorum homini, qui seminavit bonum semen in agro suo. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib. Quæst. Evang. in Matth. cap. 11. tom. 4.

Cum negligere tuas agerent præpositi Ecclesiæ, aut cum dormitionem mortis acciperent Apóstoli, venit diabolus, & superseminavit eos, quos ma-

los filios Domini interpretatur. Sed queritur, utrum hæretici sint, an male viventes Catholici. Possunt enim dici filii mali etiam hæretici, quia ex eodem Evangelio somine, & Christi nomine procreati, pravis opinionibus ad falsa dogmata convertuntur.

Lectio viii.

Sed quod dicit eos in medio tritici seminatos, quasi videntur illi significari, qui unius communionis sunt. Verumtamen quoniam Dominus agrum ipsum, non Ecclesiam, sed hunc mundum interpretatus est: bene intelligitur hæretici, quia non societate unius Ecclesiæ, vel unius fidei, sed societate solius nominis Christiani in hoc mundo permiscetur bonis. At illi qui in eadem fide mali sunt, palea potius quam tritici reputantur: quia palea etiam fundamentum ipsum habet cum frumento, radicemque committunt.

Lectio ix.

In illa planè sagena, qua concluduntur & mali & boni pisces, non absurdè mali Catholici intelliguntur. Aliud est enim mare, quod magis mundum istum significat: aliud sagena, quæ unius fidei, vel unius Ecclesiæ communionem videtur ostendere. Inter hæreticos & malos Catholicos hoc interest, quod

328 **D**ominica sexta que superiuit post Epiphaniam.

quod heretici falsa credunt illi autem vera credentes, non vivunt ita ut credunt. Te Deum laudamus. 17.

Ad Benedictus, Antiphona.

Domine, nonne bonum semen seminasti in agro tuo? Unde ergo habet zizania? & ait illis: Hoc fecit inimicus homo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Colligite primum zizania, & alligate ea in fasciculos ad comburendum; triticum autem congregate in horreum meum, dicit Dominus.

DOMINICA VI.

Que superiuit post Epiphaniam. Oratio.

Preterea, quesumus, omnipotens Deus: ut semper rationabilia medicantes, que tibi sunt placita, & dictis exequamur, & factis. Per Dominum nostrum.

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum.

Lectio vij. Cap. 13. d.

In illo tempore: Dixit Jesus turbis parabolan hanc: Simile est regnum celorum grano sinapis, quod accipiens homo seminavit in agro suo. Et reliqua. Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 2. Comment. in cap. 13. Mathei.

Regnum celorum, predicatio Evangelii est, & notitia Scripturarum, que ducit ad vitam, &

superiuit post Epiphaniam.

de qua dicitur ad Iudzos: Auferetur a vobis regnum Dei, & dabitur Genti, largienti fructus eius. Simile est ergo huiusmodi regnum grano sinapis, quod accipiens homo seminavit in agro suo. Homo qui seminat in agro suo, a plerisque Salvaror intelligitur, quod in animis credentium seminat: ab aliis ipse homo seminans in agro suo, hoc est in semetipso, & in corde suo.

Lectio vij. Cap. 13. d.

Quis est iste qui seminat, nisi sensus noster & animus: qui suscipiens granum predicationis, & fovens sementem, humore fidei facit in agro sui pectoris pululare: Predicatio Evangelii minima est omnibus discipulis. Ad primam quippe doctrinam, fidem non habet veritatis, hominem Deum, Christum mortuum, & scandalum crucis predicans. Confer huiusmodi doctrinam dogmatibus Philosophorum, & libris eorum, & splendore eloquentiar, & compositioni sermonum: & videbis quantum minor sit ceteris seminibus sementis Evangelii.

Lectio ix.

Sed illa cum creverint, nihil mordax, nihil vividum, nihil vitale demonstrant: sed totum flaccidum marcidumque & mollium, ebullit in olera & in herbas, que

Dominica sexta que superiuit post Epiphaniam. 329

que cito ardescunt & corrunt. Hec autem predicatio, que parva videbatur in principio, cum vel in anima credentis, vel in toto mundo sata fuerit, non exurgit in olera, sed crescit in arborem, ita ut volucres celi (quas vel animas credentium, vel fortitudines, Dei servitio mancipatas, sentire debemus) veniant & habitent in ramis eius. Ramos

puto Evangelice arboris, que de grano sinapis creverit, dogmatum esse diversitates, in quibus supradictarum volucrum unaquaque requiescit.

Te Deum laudamus. 17.

Ad Benedictus, Antiphona.

Simile est regnum celorum grano sinapis, quod minimum est omnibus seminibus, cum autem creverit, majus est omnibus olivibus.

Ad Magnificat, Antiphona.

Simile est regnum celorum fermento, quod acceptum mulier abscondit in farinæ sacis tribus, donec fermentatum est totum.

DOMINICA XXIV.

Ultima Post Pentecosten.

Oratio.

Excita, quesumus Domine, tuorum fidelium voluntates, ut divini operis fructum propensius exequentes, pietatis tue remedia majora percipiant. Per Dominum nostrum.

Lectio vij.

Proest autem simpliciter aut de Antichristo accipi, aut de imagine Cesaris, quam Pilatus posuit in templo

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum.

Lectio vij. Cap. 24. b.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum videritis abominationem desolationis, que dicta est a Daniele Propheta, stantem in loco sancto: qui legit, intelligat. Et reliqua. Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 4. Comm. in c. 24. Mathei.

Quando ad intelligentiam provocamur, mysticum monstratur esse quod dictum est. Legimus autem in Daniele hoc modo: Et in dimidio hebdomadis auferetur sacrificium & libamina: & in templo abominatio desolationum erit, usque ad consummationem temporis, & consummatio dabitur super solitudinem. De hoc & Apostolus loquitur, quod homo iniquitatis, & adversarius elevandus sit contra omne quod dicitur Deus: & colitur: ita ut audeat stare in templo Dei, & ostendere quod ipse sit Deus: cuius adventus, secundum operationem satane destruat eos, & ad Dei solitudinem redigat, qui se susceperint.

Lectio vij.

Proest autem simpliciter aut de Antichristo accipi, aut de imagine Cesaris, quam Pilatus posuit in templo

Lectio vij.

Proest autem simpliciter aut de Antichristo accipi, aut de imagine Cesaris, quam Pilatus posuit in templo

Lectio vij.

Proest autem simpliciter aut de Antichristo accipi, aut de imagine Cesaris, quam Pilatus posuit in templo